

РЕФЕРАТ

Сінгапур – перше знайомство

учня 9-Б класу

Кожанова Євгена

Київ – 2006

Структура

1. Економіко-географічне положення Сінгапуру.
2. Основні історичні події, що вплинули на майбутнє Сінгапуру.
3. Особливості системи освіти Сінгапуру.
4. Аналіз економічних досягнень та перспектив Сінгапуру.
5. Особливості азійської культури та світосприйняття.
6. Правова система та політичний устрій Сінгапуру.
7. Висновки.
8. Джерела.

Економіко-географічне положення Сінгапуру

Серед країн Південно-Східної Азії особливе місце посідає Сінгапур. Це одночасно острів, місто і одна з найменших за територією і населенням держава світу. Сінгапур – рівнинний острів, південно-західне узбережжя якого було зайняте заболоченою низовиною, яка нині переважно осушена й забудована. Сінгапур був заснований англійцями в 1819р. і скоро зайняв ключове положення в системі Британської колоніальної імперії як військово-морська база, порт, торгово-розподільчий і фінансовий центр. З 1965р. це самостійна держава. Протяжність із заходу на схід - 41,8 км, з півночі на південь - 22,9 км. Крім основного острова Сінгапур, до складу країни входять також численні дрібні острови, зокрема Меконг-Бесар, Убін, Сентоса, Аер-Чаван та ін. Її площа – 639 км², у 2004 році в країні мешкало 4,42 млн чоловік, державними мовами є англійська, китайська, малайська і тамільська. В господарській структурі Сінгапуру поєднуються старі й нові функції.

Сінгапур є транспортним вузлом світового значення, а Малаккську протоку за її питомою вагою в морському судноплаванні можна порівнювати з протокою Па-де-Кале і Суецьким каналом. Порт Сінгапур за вантажообігом претендує на друге місце в світі після Роттердама. Він приймає кораблі будь-якого класу, здійснення бункерування, ремонт, а також контейнерні операції. За обсягами нафтопереробки Сінгапур стоїть поряд з Роттердамом і Х'юстоном. Нафта надходить з Саудівської Аравії та інших нафтовидобувних країн, а нафтопродукти експортуються в країни Південно-Східної і Східної

Азії та Австралію. В сухих доках порту здійснюється будівництво суден та морських платформ. Сінгапур – великий вузол повітряних і комунікаційних сполучень. Місто стало одним з банківських центрів і його вже прозвали «Азіатським Цюрихом». Через нього здійснюють свої операції у Південно-Східній Азії банки, страхові компанії та біржі США, Японії і Західної Європи. За розмірами торгового обігу ця маленька держава-місто поступається 16 країнам світу. Її торговий морський флот також серед найбільших. Сінгапур має розвинену туристичну індустрію і набув слави «Азії в мініатюрі» або «Азії за одну мить». Щорічно його відвідує понад 5 млн туристів.

Рельєф. Острів складається із трьох частин: пагорбкуватої (до 166 м) центральної частини, на заході та південному заході переважають невисокі пагорбкуваті ланцюги і долини, а східна частина має плоский рельєф. На узбережжі країни пролягають численні бухти й затоки, береги низькі і заболочені, вкриті піском та мулом.

Клімат. Для Сінгапуру характерний тропічний мусонний клімат. Середня температура січня становить +26°C, липня - +27°C. Дощі в країні тривають майже цілий рік (особливо рясні у грудні). Щороку на острові випадає до 2500мм опадів.

Характерною для країни є постійна висока вологість повітря. Для збирання дощової води в центрі острова збудоване водосховище.

Ріки й озера. Найбільша ріка острова – Селетар, має довжину приблизно 15 км і впадає до протоки Джохар. Через територію столиці течуть ріки Сінгапур й Калланг. Питною водою забезпечують водосховища Пірс, Селетар, Кранджі, Пандан і Макрітчі, що розташовані на півночі і заході від столиці. Невелика

кількість питної води надходить до країни із Малайзії трубопроводом.

Мінеральні ресурси. Крім глиняних сланців, у країні мінеральні ресурси відсутні.

Рослинні й тваринні ресурси. Рослинність Сінгапуру представлена залишками тропічних лісів, біля берегів-мангровими заростями. На острові ростуть різні види папороті й бамбуку, багато орхідей.

Фауна характеризується різноманіттям птахів. Із ссавців водяться мавпи і рідкісні тварини-лемури.

Рекреаційні ресурси. Природний резерват «Букіт Тімах» площею 81 га знаходиться у західній частині міста, поблизу центру. На о. Куск, священному для таойстів і мусульман, розташований природний парк «Сунгей Булох». У країні є найбільший болотний резерват (87 га) – місце відпочинку перелітних птахів під час їх міграції до Східної Азії. На о. Сентоза (головний курорт країни) знаходиться азійське екзотичне поселення «Парк Метеликів», «Парк орхідей», найбільший тропічний океанаріум Азії – «Підводний світ», «Водний парк», «Острів фантазії», «вулкан ленд».

Основні історичні події, що вплинули на майбутнє

Сінгапуру

Існує легенда про те, що Сінгапур був заснований малазійським принцом, який висадився на острів у 1200р. Протягом багатьох століть на території Сінгапура селилися китайці для того, щоб працювати й вести торгівлю. Сучасний Сінгапур був заснований у

1819 році сером Стемфордом Раффлзом, котрий був торговим представником британської Іст-Індської компанії. З 1858 по 1959 країна була англійською колонією. У 1963р. Сінгапур увійшов у склад Федерації Малайзії, але вийшов із її складу у 1965р.

Особливості системи освіти Сінгапуру

У Сінгапурі освіта цінується. Шкільне навчання не є обов'язковим, але більшість дітей навчаються у початковій школі (з 6 років). У країні функціонують Національний університет Сінгапуру (заснований у 1949р.), Наньянський університет (заснований у 1953 році) та ін.

Аналіз економічних досягнень та перспектив Сінгапуру

Країна є відносно багатою, її ВВП у 2004р. становив 120,9млрд. дол., або 27 800 дол. на душу населення. Економіка Сінгапуру тривалий час формувалася за англійського колоніального панування, коли місто було важливим стратегічним пунктом Британської імперії. Його господарське значення визначалося переважно торговими і транспортними функціями , що обумовлено вигідним географічним положенням острова на морських шляхах, які пов'язують Тихий та Індійські океани. Незважаючи на великі капіталовкладення, що здійснюються державою (на частку держави припадає до 25% валових інвестицій в основний капітал), основою реалізації державної економічної програми розвитку залишається приватний, зокрема іноземний, капітал. Іноземні монополії, насамперед англійські, японські, американські, австралійські і німецькі, контролюють нові галузі промисловості, морське судноплавство, банківську сферу і

відіграють суттєву роль в інших галузях господарства країни. Іноземних інвесторів приваблює наявність висококваліфікованої робочої сили, інертність профспілок і політична стабільність. Нині Сінгапуру належать провідні позиції серед країн зі сприятливим для іноземних інвестицій кліматом. Щороку у сінгапурську економіку інвестується до 4-5 млрд. дол., здебільшого в електронну, електротехнічну, нафтопереробну, хімічну і фармацевтичну промисловість, точне машинобудування і сферу послуг. Найбільшими інвесторами залишаються США, Японія та країни ЄС. Власні капіталовкладення у національну економіку перевищують 500 млн. дол. на рік. Нині Сінгапур є великим інвестором азійських країн і посідає перше місце серед азійських НІК за інвестиціями у країни АСЕАН (майже 2 млрд.дол.).

Сінгапур – великий фінансовий центр Азії. Щорічний обіг валютної біржі становить до 180 млрд. дол., і за цим показником він поступається тільки Лондону, Нью-Йорку й Токію. Обсяги операцій на сінгапурській фондовій біржі сягають 23 млрд. дол. щороку. За кількістю банків (до 145, у т. ч. 130 іноземних) Сінгапур посідає третє місце у світі після Лондона і Нью-Йорка. Для досягнення стратегічного завдання перетворення Сінгапуру до 2030 р. у розвинуте індустріальне суспільство («велику малу націю») керівництво країни здійснює структурну перебудову промисловості. У країні створено високо розвинуту воєнну промисловість, продукція якої здебільшого експортується (стрілецька зброя, швидкохідні патрульні морські катери, радіоапаратура, боєприпаси тощо). Найбільшою кампанією сінгапурського ВПК є «Сінгапур технолоджіз». У країні щороку проводяться великі міжнародні торгово-промислові виставки, науково-технічні симпозиуми і конференції (приблизно 750).

Особливості азійської культури та світосприйняття

Культурне життя Сінгапуру урізноманітнюють події, присвячені урядовим заходам і компаніям. В місті розташовані Музей флоту, Музей риб, меморіал Другої світової війни з фрагментом японського концтабору для британських військовополонених.

У країні панує культ чистоти (за паління в громадських місцях, забруднення вулиць або перевищення вмісту шкідливих речовин у вихлопних газах автомашин штрафують).

У гирлі р. Сінгапур встановлено статую «Мерлайон» - морського лева (символ країни), а на узбережжі знаходяться давні будівлі колоніальної епохи (XIX ст.), зокрема Будинок парламенту, палац імператриці (1860), Театр Вікторії, найдавніший в регіоні «Раффлз-готель».

Сінгапурі відомі своїми національними стравами. Щороку, у липні, проводяться продуктовий фестиваль. Сінгапурське суспільство живе за суворими законами : тут можна сповідувати будь-яку релігію, але забороняється грати в азартні ігри. І навіть жувати гумку.

Правова система та політичний устрій Сінгапуру

Сінгапур – республіка. Глава держави – президент, уряду – прем'єр-міністр. Законодавчий орган – парламент. Воєнні витрати – 4,3% ВВП. Військовослужбовців 53900.

Висновки

За 30-40 років Сінгапур з типового занедбаного колоніального міста перетворився у «Європу на екваторі» з сучасним виглядом,

сучасними умовами життя і праці. Соціальні та економічні показники його вже нагадують розвинені країни. Швидкій і різкій трансформації Сінгапуру сприяли і його невеликі розміри. Нові галузі сучасної промисловості з`являються і в інших країнах Південно-Східної Азії. Але розміри їх незрівнянно менші. Їх вплив на багатомільйонні, переважно сільські країни, є мінімальним.

Джерела

- 1.В.М.Юрківський «Країни світу».
- 2.В.М.Юрківський «Регіональна економіка і соціальна географія», «Зарубіжні країни».
- 3.В.В.Безуглий «Економічна і соціальна географія зарубіжних країн».
- 4.«Навколо світу. Географічна енциклопедія для молодих читачів».